

Šakvický zpravodaj

MK ČR E 20162 | duben | 1/2023

Vážení spoluobčané,

nedávno jsme oslavili nový rok, zvolili jsme si nového prezidenta a doufáme, že tento rok bude příznivější než roky předcházející. Nejdříve nás potrápila pandemie koronaviru, nyní válka na Ukrajině, ekonomická krize a inflace. Do toho zemětřesení v Turecku, Sýrii a na Novém Zélandu. Pokud sledujeme televizi, málokdy se dozvíme něco pozitivního, spíš nám média ukazují samé násilí, válku a lidské neštěstí. Jako by se to dobré z naší společnosti a vlastně celosvětově úplně vytratilo. Málokdo si asi uvědomí, že média nás naprosto ovládají, vlastně s námi manipulují. Snaží se naši pozornost zaujmout za každou cenu. To se také projevilo v kampani volby prezidenta. Media dokázala rozdělit naši společnost na dva tábory. Media dnes určují chod dějin, kdo ovládá media, ovládá i veřejné mínění. Media dnes na nás číhají na každém kroku, trávíme s nimi náš volný čas, místo toho abychom se věnovali svým blízkým. Z medií bereme informace, ale měli bychom si uvědomit, že dost často asi polovina informací jsou možná fakta a druhá polovina je možná lež.

Máme tady jaro, více se budete pohybovat v přírodě, na zahrádkách nebo na výletech s rodinou a přáteli. Najednou zjistíte, že jste už pár dnů nestihli zprávy a svět se točí dál. Jen vy jste klidnější, veselejší a máte běžné starosti a radosti.

■ Plánované akce

- V dubnu tohoto roku bude zahájena výstavba nového chodníku na ulici Novomlýnská, který bude navazovat na chodník – Votavova ulička, a z druhé strany na chodník na ul. Kopeček (naproti penzionu Na Furhaple).

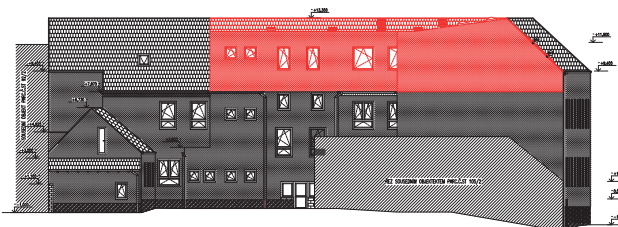
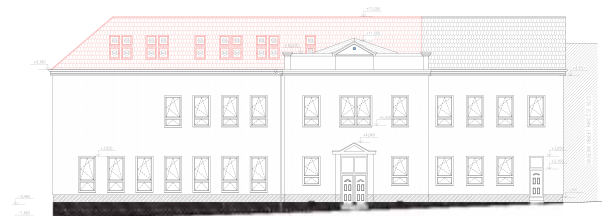

- V dubnu tohoto roku plánujeme výměnu střechy na budově bývalé vrátnice a garáží v areálu bývalého družstva.

- V dubnu tohoto roku budeme podávat žádost o dotaci na chodníky ul. Pekařská a ul. Podzahrady. Pokud budeme úspěšní, předpokládáme realizaci jaro 2024.
- Byl zadán projekt na rekonstrukci chodníků na ul. Hlavní. Součástí tohoto projektu bude i přechod pro chodce u školy včetně světelných semaforů a podélné parkovací stání na ul. Hlavní.
- Zpracovává se projektová dokumentace na zasíťování pozemků v lokalitě směr Strachotín a 3. část u hřiště.

- Byl zadán projekt na fotovoltaickou elektrárnu ČOV Šakvice. Bude podána žádost o dotaci.
- V souvislosti s otevřením 2. stupně ZŠ musíme řešit zvětšení jídelny a kuchyně ZŠ a počet tříd. Na základě různých studií jsme se nakonec rozhodli pro přístavbu 4 tříd + sociální zařízení a zázemí pro učitele v podkroví současné školy. Z pohledu ulice se nic nezmění, jen přibudou ve střeše nová okna. Z dvorní části bude zrušena plochá střecha a současné půdní prostory budou zvětšeny o tuto plochu. Únikový východ bude navazovat na schodiště z boční strany školy. Pokud půjde všechno dobře, se stavebními pracemi bychom chtěli začít v létě tohoto roku a děti by se mohly stěhovat do nových prostor v roce 2024.

■ Hanýsek

Poděkování

Jménem celého zastupitelstva obce a troufám si říct, že i jménem občanů Šakvic, bych chtěla poděkovat paní Ivaně Holáskové a všem, kdo jí v této práci pomáhají, za zorganizování úžasného představení „Od kolébky po rubáš“, které jsme mohli zhlédnout koncem minulého roku. Folklorní soubor Hanýsek připravil opravdu moc pěkné pásmo a diváky pobavily pěkné scénky, písničky i tance.

Hanýsek určitě všichni známe, rádi chodíme na jejich představení a vážíme si toho, že jsou mezi námi lidé, kteří se snaží i nadále tyto tradice udržovat. Bohužel bez lidí, kteří mají lásku k folkloru a lidovým tradicím, by to nefungovalo a možná za pár let by naše děti nevěděly, co to byl folklor. Jsou to stovky hodin na úkor volného času. Budme rádi, že v naší obci máme takové nadšence a snažme se je podporovat účastí na jejich kulturních vystoupeních. Vyprodaný sál je tou největší odměnou.

Ze strany obce se snažíme tento soubor také trochu podporovat alespoň tím, že jim zdarma poskytujeme zázemí na zkoušky a dotaci na činnost souboru.

Letos bude Hanýsek slavit 20 let od svého založení. Za celé zastupitelstvo obce Šakvice přeji Hanýsku hodně dobrých zpěváků i tanečníků v souboru a také jen ty nejlepší úspěchy na soutěžích. Co by jim ale asi udělalo největší radost, je asi to, když bude tento soubor navštěvovat co nejvíce dětí ze Šakvic, které si tím do života odnesou lásku k tanci, hudbě, folkloru.

Drahomíra Dirgasová, starostka

Hanýsek:

V současnosti má soubor 63 dětí:

Nejmladší skupina:

od 3 let do 6 let - má 20 členů (19 děvčat a 1 chlapec)

Skupina středních:

od 7 do 12 let - má 25 členů (10 děvčat a 15 chlapců)

Nejstarší skupina:

od 13 do 15 let - má 18 členů (9 děvčat a 9 chlapců)

Z celkového počtu je pouze 14 dětí ze Šakvic a 49 dětí z okolních vesnic !!! Hustopeče, Starovičky, Popice, Strachotín, Němčičky, Zaječí, Velké Pavlovice, Milovice, Nové Mlýny, Rakvice, Unkovice, Židlochovice, Podivín.

Po dlouhé odmlce nastoupilo do souboru v červenci 2022 pět malých děvčat ze Šakvic a od září 24 dětí ze Šakvic a okolí. V roce 2022 vystupoval soubor v Milovicích, na *obecní slavnosti* v Mikulově, na festivalu *Pod taneční horů* v Pavlovicích, na *přehlídce verbířů* v Kobylí, na *zarážení hory* na šakvických hodech,

ve Vranovicích *na rybářské akci*.

Každoroční koncert Hanýska s názvem „Od kolébky po rubáš“ proběhl tentokrát ve dvou dnech po sobě, vzhledem k velkému počtu dětí a rodičů. Byl koncipován pěvecky i tanečně tak, aby vystihl důležité etapy života člověka od narození po smrt, a to ve spojení s přírodou a životem na moravské vesnici. Využity byly během koncertu i videa z okolí Šakvic a záběry z muzea v Kobylí. 63 dětí z Hanýska, bývalí členové Hanýska i dospěláci ze Šakvic předváděli v náznacích tradice našich předků a život člověka na moravské vesnici (narození, dětské hry, školní

léta, lásku ve více podobách, práci na polích, ve vinohradě, svatbu, hody, lidské vztahy, odchod člověka z tohoto světa). Záměrem bylo i podporovat vztah k lidové písničce, rodné obci, k Moravě, a nezapomínat na to, kdo jsme, kam patříme a z jakých kořenů jsme vzešli.

Během roku proběhly i pěvecké a verbířské soutěže:

Na pěvecké soutěži *Děti a píseň* se na 1. místě umístil člen Hanýska Ondřej Toth z Milovic, který byl ale vyslán uměleckou školou Mikulov. Postoupil do dalších 4 kol soutěže a nakonec vyhrál i celostátní soutěž v Karlových Varech. Vyhrál i další soutěže během roku a v současnosti dokonce vystupuje v brněnském divadle v muzikálu. Jsme na něj pyšní a blahopřejeme.

Na druhém místě se umístila Marie Pokorná ze Zaječí.

Na další soutěži za *Hanácké Slovácko* se na 1. místě nejmladší kategorie umístil Šimon Prokeš z Velkých Pavlovic a cenu poroty dostali Ondřej Huňar z Popic a Daniel Holásek z Podivína. Na národní dětské *verbířské soutěži* v Uherském Hradišti bylo za Hanýska celkem 10 malých verbířů! Tady získal v druhé kategorii 1. místo Marek Hanák z Velkých Pavlovic, a měl tu čest vystoupit na národopisných slavnostech ve Strážnici, v hlavním programu. Na 2. místě se umístil Daniel Holásek z Podivína.

V nejstarší kategorii dětských verbířů se umístil na druhém místě David Huňar z Popic.

V soutěži dospělých verbířů získal krásné druhé místo Martin Matocha z Hustopečí a reprezentoval *Hanácké Slovácko* na národní soutěži ve Strážnici.

V letošním roce uběhne již dvacet let existence souboru Hanýsek ze Šakvic, a ráda bych poděkovala všem členům, kteří prošli Hanýskem a odnáší si do života vztah k hudbě, tanci, lidové tradici a zachovávají vše, co k nám patří do dalších generací.

Děkuji moc i všem, co nám celé roky pomáhají, prožívají s námi vše dobré i špatné a přeji, ať je nám všem jenom do zpěvu!!!

Ivana Holásková, vedoucí souboru

■ Informace pro občany

Odpady

Koncem tohoto roku všechny domácnosti obdržely sdělení, že od 1. 1. 2023 zavádíme nový systém úhrady za odpady. Podle posledních vývozu popelnic je zřejmé, že to všichni, až na pár výjimek, pochopili a dávají ke svozu **jen plné popelnice**. Někteří spoluobčané se snaží tento systém obcházet, pořídili si malou popelnici, vedle které staví další pytle s odpadem. Svozová firma dostala instrukci, že tyto pytle nesmí odvézt. To samé se týká i sběrného dvora. Nebude zde přijat domovní odpad, který patří do popelnice. Vyvezena smí být jen popelnice, která má platný a čitelný kód. Pokud tomu tak není, můžete si na obci vyzvednout nové kódy.

Letos za popelnice neplatíte. Bude se platit až příští rok na základě uskutečněného svozu popelnic za jednotlivé domácnosti.

Sběrný dvůr

Na sběrný dvůr nebude přijímán drobný domovní odpad, který patří do popelnice.

a) Zdarma odebíraný odpad, na který není potřeba mít kartičku: papír, plast, sklo, nápojové kartony, polystyrén, kovy, elektroodpad, bio odpad, dřevo ke spálení, nábytek, textil, velkoobjemový odpad jako koberce, lina, matrace). Odpad musí být vytríděn.

b) Zpoplatněný odpad-občan musí mít kartičku.

Jedná se o stavební suť, stavební odpad maximálně do 300 kg na občana za rok.

Stavební suť- cihly, beton, křídlice, hlína, kamení ...

Kýbl 10 l/10 Kč, kolečko /50 Kč, vozík za auto do 300 kg, tera/300 Kč.

Stavební odpad

3 Kč/kg (umyvadla, dlažba, obklady, zbytky lepidel, cementu, molitan, trubky)

■ Rekonstrukce veřejného osvětlení

Vzhledem k vzrůstající ceně energií se obec rozhodla pro výměnu osvětlení v celé obci.

Současné osvětlení je nahrazeno úspornými led světly od výrobce Sinclairi výkonu 25-45 W. Nová světla mají tu výhodu, že se dovedou tlumit až na polovinu svého výkonu. Původní světla byla různého typu, ale nejčastěji to byl Modus RV 70 W a Malaga od značky Philips 70 W. Výměnu světel provádí firma Zdenek Rybář, Hustopeče. Výměna světel je prováděna postupně. Prozatím jsou hotové ulice Nádražní, Dlouhá, Starovičská, Hlavní, Vinohradní, Na Pustých, hřbitov a u školy, celkem 63 světel. Zbývajících 130 světel se budeme snažit vyměnit co nejdříve.

Součástí rekonstrukce osvětlení je i výměna rozvaděčů VO. V loňském roce jsme do rozvaděčů VO namontovali tzv. Astronomické hodiny (Grasslin typ talentosmart c15), které dokáží podle západu a východu slunce spínat a vypínat. Rozsvícení a vypnutí veřejného osvětlení vede ke snížení spotřeby energie a tím pádem opět šetříme.

Štěpán Dulínek, zastupitel obce.

Pneumatiky-jen osobní automobily 50 Kč/ks

Občan, který bude na sběrný dvůr vyvázet zpoplatněný odpad, musí mít kartičku, kterou si vyzvedne na OU nebo na poště na základě předloženého OP. Bez této kartičky nebude povoleno uložení odpadu na sběrném dvoře. Peníze za odpad se budou vybírat přímo na sběrném dvoře jako dosud. Obsluha sběrného dvora vypíše doklad, na kterém bude uvedeno číslo kartičky a množství odevzdaného odpadu, adresa.

Při větším množství stavebního odpadu si musí každá domácnost objednat kontejner a odpad si uhradit.

Na sběrném dvoře se nebude odebírat nevytríděný odpad.

Od 1. 1. 2023 bude sběrný dvůr otevřen jen **v sobotu od 8-11.00 hod., leden, únor, březen, prosinec 1x za 14 dnů, duben až listopad každý týden.**

Provoz na sběrném dvoře se řídí pokynem obsluhy, vjezd je řízen semaforem. To znamená, pokud bude svítit červená, je zakázán vjezd na sběrný dvůr. Svítí zelená, můžete vjždět na sběrný dvůr.

Vjezd na sběrný dvůr bude hlavní branou a výjezd vedlejší branou.

Informace pro podnikatele

Sběrný dvůr není určen pro odkládání odpadů fyzických nebo právnických osob oprávněných k podnikání. Tyto osoby jsou povinné si zajistit smlouvu o svozu odpadu se společností, která se svozem odpadu zabývá (např. Hantály a.s.).

Komunální odpad nebude na sběrný dvůr přijat.

Poplatky za psa se platí od 1. února 2023.

Stočné se platí od dubna 2023.

■ Odběr kompostu

Hantály a. s. Velké Pavlovice oznamují, že na kompostárně je připravený kompost k odběru, jeho cena je 650 Kč bez DPH/tunu.

V případě zájmu si mohou občané objednat přivezení kompostu domů, můžou poslat objednávku na objednavky@hantaly.cz nebo volat panu Kunickému tel. 602 746 252.

Pokud by si pro kompost chtěli přijet sami, ať volají přímo na skládku paní Procházkové tel. 519 430 182.

■ Datové schránky

Na základě změny zákona získávají od 1. 1. 2023 automaticky datovou schránku všichni živnostníci a nepodnikající právnické osoby.

Pokud patříte do jedné ze jmenované skupiny a dosud datovou schránku nemáte, věnujte této zprávě pozornost. Přístupové údaje obdržíte doporučeným dopisem během měsíce ledna, února nebo března 2023. Datovou schránku si také můžete založit sami již nyní. Více informací naleznete na webových stránkách www.chcidatovku.cz.

■ Obecní FVE

Vysoké ceny energií v minulém i letošním roce posunuly úvahy o obecní fotovoltaike na další level. Dnes už není otázkou, jestli fotovoltaiku na obecní budovy instalovat, ale kdy a jak. Pro malé obce se nabízí dotace v maximální výši 75 % z modernizačního fondu, která se netýká jenom samotných panelů, měničů a baterií, ale i případných úprav na střešní konstrukci a elektroinstalaci. Reálně z tohoto maxima můžeme dosáhnout třeba na 60 %, ale i toto číslo společně s cenami energií posouvá návratnost investice na horizont pěti let.

V první fázi máme v plánu instalovat FVE na čističce odpadních vod. Spotřeba je zde kolem 80 MWh a je dobře rozložená v roce (tj. ani v létě, kdy FVE vyrábí nejvíc, výrazně neklesá). Na budovy v areálu by se nám měla vlézt elektrárna o výkonu zhruba 20 kWp. Počítáme, že energie se spotřebuje na místě (nejvýhodnější varianta) a nebudou nutné ani nijak velké baterie.

Po zkušenost s fotovoltaikou na čističce bychom rádi pokračovali školkou a obecním úřadem. Školu zatím vynecháme, protože na ní letos budou probíhat úpravy, které se dotknou i střešní konstrukce.

Hudbou budoucnosti pak je komunitní energetika. Ještě k ní není schválený zákon, ale ve zkratce by měla umožnit obci a občanům zapojit se do dobrovolného společenství, které bude umožňovat sdílení elektráren, zdrojů. Postavíme z dotací a společných prostředků FVE s vyšším výkonem a tento výkon/elektrinu si potom v rámci komunity rozdělíme – spotřeba zůstane v místě, a tak se ušetří i na distribučních poplatcích. Toto schéma už funguje třeba v Rakousku nebo v Anglii.

A když už jsem zmínil budoucnost – ilustrační obrázek pro tento článek vygeneroval DALL-E po zadání klíčových slov „energie ze slunce“, „na budově“, „tužkou a vodovkami“. DALL-E je naučená neuronová síť, kterou jsme testovali s dětmi v kroužku IT hravě ve škole. Otestujte ji taky, je to fascinující.

David Tomášek, místostarosta

■ Fotbalové hřiště

Od 1. 1. 2023 máme nového správce celého areálu hřiště p. Líčenika. Zodpovídá za úklid celého areálu včetně fotbalových kabin, dále se bude starat o sekání trávy, zavlažování atd.

■ Poděkování

Poděkování paní starostce, celému zastupitelstvu obce Šakvice a všem organizátorům, kteří se podíleli na setkání důchodců obce Šakvice v roce 2022.

Hojná účast dokázala, že i lidé „dříve narození“ mají zájem o dění ve své obci a rádi se setkávají při takové příležitosti. Velmi pohodově odpoledne a milá atmosféra celého setkání bylo znásobeno úžasným vystoupením žáků MŠ a ZŠ Šakvice a celé rodiny Brůčkovy. Příjemná hudba pod vedením Františka Bílka a dobré pohoštění ještě více doslova „okořenilo“ celé odpoledne. Byly vidět úsměvy ve tvářích, panovala dobrá nálada a doslova „hukot“ v sále sokolovny byl svědkem, že si lidé mají stále o čem povídat, i když je jim víc jak 60 let.

Děkujeme a těšíme se na další setkání

Účastnice Milada Svobodová a Milada Minářová

■ Nešetřete na popelnici

Něco málo z praxe naší společnosti Hantály a.s.

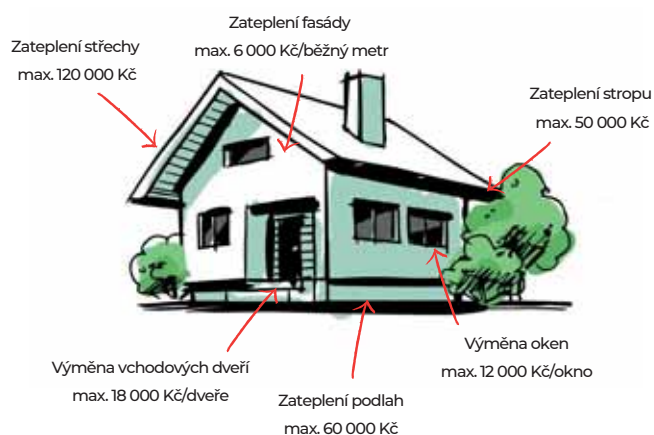
Není to poprvé, co nám na firmu volá naštvaný zákazník, že naše posádka mu rozbila plastovou popelnici. Ano, s tímto se setkáváme a opravdu se to může stát a také stává. Musíme Vás ubezpečit, že se to nestává úmyslně a je to náhodný nahodilý stav. V 99 % případů poškození popelnice signalizuje životnost nádoby a ta je v tomto případě u konce. Je nepsaným, ale praxí odzkoušeným pravidlem, že čím levnější popelnice, tím menší životnost popelnice je. Na levnější popelnice je používán méně kvalitní plast, který časem ztrácí svoji pružnost, pevnost a tím i odolnost při výsypu svozovým vozem. Na trhu je několik výrobců popelnic a ne každý dodává opravdu kvalitní výrobky s dlouhou životností. Na popelnici se opravdu nevyplatí šetřit. Je nutné si uvědomit fakt, že se jedná o plast, který stejně jako příkladem plastový zahradní nábytek stárne, křehne a je zapotřebí ho prostě po nějaké době vyměnit. Na stavu popelnice se podepisuje i místo, kde je nádoba skladována, zda pod střechou nebo na místě, kde je vystavena vlivům přírody.

K závěru, pokud můžeme k Vám zákazníkům mít malé doporučení, tak na popelnici opravdu nešetřete. Pokud budete hledat novou popelnici a chcete mít jistotu, že opravdu vydrží, neváhejte oslovit naši společnost Hantály a.s. Nádobu Vám dovezeme, nebo si pro ni můžete dojet do Velkých Pavlovic na sídlo naší společnosti. Ale hlavně s garancí opravdu kvalitního a odzkoušeného výrobku.

Vaše svozová společnost HANTÁLY a.s.

■ Zelená úsporám

V lednu 2023 bude otevřena výzva Nová zelená úsporám Light, která má pomoci snížit náklady na vytápění Vašich domácností. MAS Hustopečsko ve spolupráci s naší obcí nabízí občanům bezplatnou pomoc při získávání finanční podpory z tohoto programu. V případě zájmu kontaktujte svou obec nebo pracovníky MAS Hustopečsko na telefonním čísle 774 113 357.

Kdo může žádat ?

Vlastník nebo spoluvlastník rodinného domu, nebo trvale obývaná rekreační stavby za podmínky, že:

Jsou všichni členové domácnosti příjemci starobního důchodu nebo invalidního důchodu 3. stupně.

Pobírala domácnost v období od 12.9. 2022 příspěvek na bydlení.

Kdy si mám žádost podat ?

Příjem žádostí se otevírá 9. ledna 2023, je nutné podat v součinnosti s MAS.

Výše dotace ?

Dotace je až do výše 150 000 Kč vyplácena zálohově.

Dotace je vyplácena také zpětně na realizaci uskutečněné již od 12. září 2022.

Vzpomínka na pana faráře Cyrila Škopíka

Narodil se 4. 6. 1908 v Louce u Uherského Ostrohu, farnost Lipov. Zemřel 15. 9. 1978.

Na kněze byl vysvěcen 19. března 1932 v Brně. Do šakvické farnosti nastoupil v roce 1936 a působil zde 42 let do roku 1978. Je pochován i se svou sestrou ve svém rodišti v Louce.

Pan Cyril Škopík byl, dá se říct, na tehdejší dobu opravdu kutil se vším všudy. Měl spoustu zájmů,

kterým se věnoval vždy s plným nasazením. Svě povolání vykonával svědomitě a učil i náboženství. Velice rád se věnoval elektronice. Díky němu byl v Šakvicích v roce 1933, tzn. 1 rok po nastoupení do farnosti, nainstalován v kostele první elektrický lustr, který sám vybral. Lustr zaplatila paní Rozalie Míková ze Šakvic, matka 9 dětí. Finance na to získala z dědictví. Tento lustr je v kostele dodnes.

Velice rád řídil auta a hlavně je rád opravoval. Tehdy to bylo vzácné vlastnit anebo jezdit v automobilu.

Ve stodole míval dvě až tři tatrovky, ze kterých vždy dokázal smontovat jednu pojízdnou.

Rád se věnoval farské zahradě, pěstoval vinnou révu a měl zde obrovský včelín. Mnozí z nás, ti dříve narození, si určitě pamatují, s jakou láskou vytáčel med a jak jsme ho jako děti vždycky rády ochutnávaly. Na dvoře fary měl velký holubník. Největší jeho vášní byla myslivost. V době honů neváhal odvolat i druhou mši svatou, aby se mohl zúčastnit honu. Pod kněžským oblekem už byl připravený myslivecký oblek, jakmile skončila mše, odložil kněžský oblek a spěchal na hon.

Zasloužil se i o to, že v roce 1948 byla uspořádána občanská sbírka na pořízení nových zvonů, které byly odvezeny za války. Tyto zvonky poprvé zvonily na dušičky v roce 1948.

Po celou dobu působení na šakvické farnosti s ním zde žila i jeho sestra Marie Škopíková (nar. 1. 9. 1900, zemřela 8. 1. 1984). Po smrti bratra se vrátila do Louky a je zde také pochována.

Milada Minářová, z kroniky Jana Svobody, mého otce

Další vzpomínka na pana faráře

Dne 13. 11. 2022 jsem se s tatínkem účastnil 16. Svatohubertské mše v Louce. Každoročně ji organizují místní myslivci v čele s Ing. Janem Škopíkem. Jeho strýc, Cyril Škopík, byl v Šakvicích v období 1936-1978 farářem. Mimo jiné byl veliký nimrod. Když byl režimem nucen zbraň odevzdat, můj tatínek ji od něho koupil. Před pár lety projevl právě Ing. Škopík přání zbraň vlastnit a uložit ji k dalším věcem, které má doma jako vzpomínku na p. Škopíka. Jan jezdil totiž do Šakvic jako malý na prázdniny. Proto se tatínek letos rozhodl zbraň darovat do rodu Škopíků. Zbraň „dvojku“ jsme předali po ukončení slavnostní mše svaté v rámci doprovodného programu.

Předání lze zhlédnout na [youtube.com/watch?v=n-XeBwGJIJo](https://www.youtube.com/watch?v=n-XeBwGJIJo)

Ing. Zdeněk Jakubčík

■ Ze života ZŠ a MŠ Šakvice

Slavnostní zahájení školního roku 2022/2023 se uskutečnilo na školní zahradě základní školy. Přivítali jsme s radostí všechny děti, zejména prvňáčky a nové žáky do šesté třídy, kdy k šakvic-kým dětem nastoupili nejen žáci z Popic, ale nově i z Pouzdřan. Momentálně máme ve škole celkem 148 žáků.

Mateřská škola zahájila výchovně – vzdělávací práci ve třech třídách na Dlouhé ulici. Den otevřených dveří nabídl šakvic-kým občanům prohlídku nově vybudované moderní třídy Motýlků, určené pro výuku předškolních dětí. Otevřený, velký a světlý prostor díky proskleným plochám umožňuje všestranné využití. Příchozí následně navštívili třídy Berušek, Sluníček a školní zahradu. Školku v současnosti navštěvuje 68 dětí.

Vzdělávací proces se snažíme zpestřovat naučnými a zábavnými programy. K nejuspěšnějším patří preventivní akce Policie ČR nejen o bezpečnosti, ale zejména o šikaně a v dnešní době o velmi problematické kyberšikaně. Starší žáci byli poučeni i na téma drogové závislosti. Policista vyprávěl o konkrétních přípa-

dech a při sledování autentických videí měli někteří pocit, jako by sledovali film a ne skutečný příběh. Mladší žáky velmi zaujal ekologický program „Polybus“. Děti se učily pracovat s ekologickým materiálem a tvořit výrobky pomocí nářadí. Žáci celé školy absolvovali naučný program o vesmíru v zážitkovém stanu. Nezapomínáme ani na sportovní aktivity. V zimním období proběhl kurz plavání pro žáky 1. stupně a v únoru se uskuteč-ní lyžařský pobytový výcvik pro žáky 7. a 8. třídy v Jeseníkách, který realizujeme ve spolupráci se ZŠ Těšany.

Největší změny čekají školu v průběhu následujících měsíců. V současné době projektanti připravují přestavbu školní kuchyně a jídelny a přístavbu nových tříd v půdních prostorech. Děkujeme paní starostce Dirgasové a zastupitelům za velkou podporu školy. Vzdělání je do života velmi důležité. Otec řecké demokracie, slavný myslitel Solón řekl v době starověké antiky památný a nadčasový výrok: „Dokud žiješ, uč se! Nečekej, že moudrost s sebou přinese stáří.“

Lenka Havelková, ředitelka školy

■ Celoškolní projekt k výročí 17. listopadu

Naše škola si na podzim připomněla dvě významné události 20. století v celoškolním projektu na téma 17. listopad. První z nich je Mezinárodní den studentstva. Druhou událostí je Den boje za svobodu a demokracii. Tento svátek je spojen s listopadovými událostmi roku 1989.

Do projektu k 33. výročí Sametové revoluce se zapojily všechny třídy v různých předmětech. Žáci se seznámili s naší nedávnou minulostí, významnými osobnostmi, ale i dějinnými souvislostmi. Pomocí vzdělávacích aktivit měli možnost poznat hodnoty svobody a demokracie, na kterých byla vybudována naše země.

Školní projekt nás provázel ve všech hodinách i na prvním stupni. Hodně se malovalo, pracovalo s mapami, pracovními listy, videem a třeba i archivními materiály. V češtině se rozebíraly písňové texty a procvičovala se čtenářská gramotnost pomocí dobové literatury. V hodinách hudební výchovy se zpívaly tehdejší písně. V dějepise žáci tvořili komiksy, plakáty a medailonky významných osobností Sametové revoluce. Žáci druhého stupně se také účastnili besedy se spoluzakladatelem břeclavské buňky Občanského fóra a přímým účastní-

kem listopadových událostí PhDr. Milanem Blažkem. Během besedy měli možnost zhlédnout autentické televizní záběry z Břeclavska a diskutovat nejen o nich, ale i o projektu Ruce Evropy (nejdelšího lidského řetězu z Břeclavi až na státní hranici s Rakouskem). Své nově nabyté znalosti žáci osmého ročníku

zúročili o dva měsíce později. Tři žáci postoupili do okresního kola Dějepisné olympiády, kde předvedli velmi dobrý výsledek a úspěšně reprezentovali naši školu.

Školní projekt k výročí listopadových událostí žákům přiblížil významný společenský přerod v moderních českých dějinách. Projektová výuka pomáhá žákům nejen získat kulturní přehled, ale také jim umožňuje vytvářet vlastní hodnotový systém založený na svobodě, spravedlnosti a toleranci. Státní svátky a podobně významné události nám v tomto směru do budoucna otevírají pomyslné dveře pro další školní projekty.

Michaela Bulířová, učitelka ZŠ

■ Škola plná zájmových kroužků

Jako každý rok i v školním roce 2022/2023 poskytuje škola svým žákům mnoho zájmových kroužků různých zaměření, kde mohou rozvíjet svůj kreativní, hudební nebo sportovní talent. Žáci navštěvují kroužek náboženství, tvořivé dílny, hry s Legem, taneční kroužky, kroužek kytary, ukulele, sportovní kroužek, florbal a kroužek IT, ve kterém se věnují programování a robotice. Kromě zájmových kroužků mohou žáci docházet

také do kroužků, které poskytuje škola v rámci dotací zdarma. V doučování se zaměřují hlavně na pravopis a procvičování aktuálně probíraného učiva v českém jazyce a ve čtenářském kroužku se klade důraz na velký problém dnešní doby - čtenářskou gramotnost. Děti z hudebních a tanečních kroužků už mohly ukázat své umění na vystoupení pro seniory a rády se předvedou i na budoucích šakvických akcích.

Veronika Otáhalová, zástupkyně ředitelky školy

■ Výlet do Vídně

V pátek 21. října 2022 se žáci 2. stupně naší školy vydali na poznávací výlet do Vídně. Kolem půl sedmé jsme se autobusem z Šakvic vydali směr Vídeň. Po příjezdu jsme navštívili zámek Schönbrunn. Zámek je na seznamu světového dědictví UNESCO a byl letním sídlem rakouských císařů. Následně

jsme si prohlédli zámecké zahrady a výstavu kočárů. Cestou do Domu moří (Haus des Meeres) jsme potkávali i další krásy Vídně. Po příchodu do Domu moří si každá z učitelek vzala svoji třídu, se kterou poté prošla celou budovou. Na různých patrech

jsme mohli pozorovat nejen vodní živočichy, ale i různá další zvířata jako např. hady, ptáky a želvy. Asi nejočekávanější částí výletu byl hodinový rozchod na náměstí u chrámu sv. Štěpána, po kterém jsme se vydali k autobusu a na cestu domů. Celý výlet jsme si moc užili a s úsměvem jsme se všichni vrátili domů.

Zdeňka Melkusová, Aneta Valihrachová, žákyně 6. třídy

■ Záchranná akce v naší škole

Na konci ledna nás zaskočilo houkání sirén. Vyběhli jsme před školu a s napětím jsme soustředěně čekali, co se bude dít. Za několik minut se ze zatáčky vyřítila hasičská auta HZS JMK jednotky z Hustopečí a vzápětí i SDH Šakvice. Hasiči vyskákali z aut a ihned pomocí plošiny dopravili k oknu ve druhém patře nosítka pro zraněnou osobu, kterou byla naše paní uklízečka.

Děti napjatě sledovaly, co se bude dít, měly o paní uklízečku velký strach.

Za okamžik už jsme viděli, jak ji naloženou na nosítkách upevňují na plošinu. Všem se zatajil dech a pozorně jsme sledovali, co bude dál. Plošina pomalu klesala k zemi a po chvíli paní uklízečka vyskočila zdravá jako rybička. To bylo radosti...

Celý zásah byl velmi profesionální. Naštěstí se jednalo o pro-

věrovací cvičení, nácvik záchran zraněné osoby, kterou bylo nutné dostat ven z nepřístupné budovy oknem a paní uklízečka byla figurantka.

Po záchranné akci jsme všichni ztleskali. Bylo to pro nás velice zajímavé a práce hasičů si nesmírně vážíme, ale i přesto doufáme, že jejich pomoc snad nebudeme potřebovat...

Markéta Bílková, vychovatelka I. oddělení ŠD

■ Se Sokolem do života

Pro naši třídu „Motýlků“ je sport a cvičení každodenní zábavou, proto jsme se rozhodli podpořit Českou obec sokolskou a využili metodiky, která je pro projekt zpracována a vychází právě ze sokolského cvičení.

V projektu pod názvem „Se sokolem do života“, se děti učí vnímat pohyb jako přirozenost a součást jejich života a to díky kladné motivaci, při které je všemi aktivitami provází postavičky zvířátek.

Lenka Winterová, učitelka MŠ Motýlci

■ Robotika v družině

Do naší školy byly zakoupeny nové robotické interaktivní hračky, a to v rámci projektu DIGITALIZACE – národní plán obnovy. V družině jsme prozatím využili Bee – boty, robotické myšky a Albi tužku. Děti s těmito hračkami pracovaly v družině ve dnech 24. a 25.1. Po tyto dva dny procvičovaly a rozvíjely děti své logické myšlení, prostorovou představivost a plánování pomocí digitálních interaktivních pomůcek (Bee – botů a robotické myšky). Při práci s robotickými myškami si děti pomocí zelených podložek složily dráhu, kde si vytyčily trasu pomocí zábran, a na konci této trasy byl umístěn hrací sýr. Následně si děti pomocí horních tlačítek robotické myšky naprogramovaly trasu myšky k síru. Nakonec spuštěním tlačítka GO myšku pustily. Pokud se jim podařilo myšku naprogramovat správně, byly přešastné. Další pomůckou byli Bee-botí, neboli robotické včelky. Děti si včelky naprogramovaly stejným způsobem pomocí horních tlačítek jako robotické myšky. S robotickými včelkami děti závodily. Dne 2.2. se děti seznámily také s kouzelným čtením pomocí Albi tužky. Albi mluvicí tužka je velmi dobrá vzdělávací pomůcka, která dětem zábavnou formou předává spoustu zajímavých a užitečných informací. Ve škole máme Albi tužku Lidské tělo. Děti hra s těmito robotickými pomůckami velmi bavila a do budoucna budeme tyto pomůcky v družině využívat častěji.

Katarina Blahová, vychovatelka II. oddělení ŠD

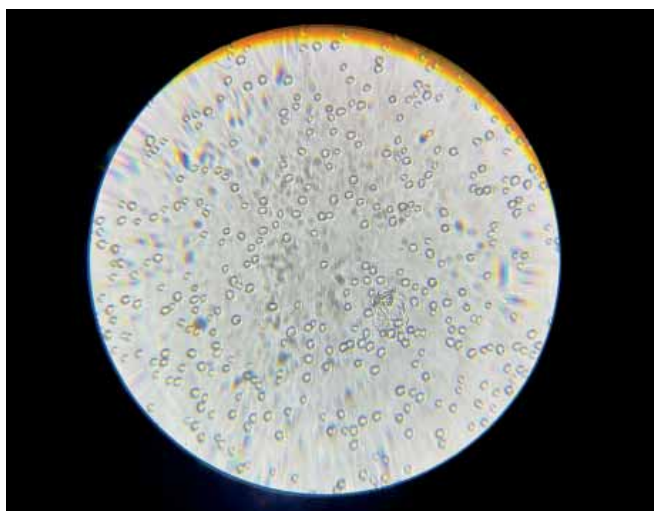
■ Mikroskopování

Jednou za měsíc v hodinách přírodopisu s moc hodnou paní učitelkou Terezou Lengálovou pracujeme s mikroskopy a pozorujeme různé mikroorganismy, které zrovna probíráme v hodinách. Na hodiny mikroskopování se vždycky moc těším. Je úžasné vidět všechny ty různé mikroskopické organismy, které jsou kolem nás, v nás i na nás. Je to jako odkrýt neznámý pohled

na náš svět takový, jaký je. Tyto hodiny probíhají podobně jako při opravdovém laboratorním pokusu. Paní učitelka nám rozdává laboratorní protokol s předtištěnou teorií, která probranou látku shrne. Dále tam máme postup, jak se má pokus provést. Paní učitelka nám na podložní sklíčka postupně nakape nějaký roztok a přikryje ho krycím sklíčkem. Potom roztok pozorujeme pod mikroskopem a snažíme se do protokolu co nejvěrněji zakreslit, co vidíme. Náčrty popíšeme podle vlastních znalostí a toho, co jsme se už učili. Jako poslední krok sepíšeme závěr toho, co jsme pozorovali a odevzdáme protokol paní učitelce. Naposledy jsme pozorovali kvasinky, bylo to velmi zajímavé. Mikroskopování mám opravdu ráda a většinou mi i pomáhá lépe pochopit učivo.

Marta Tomášková, žákyně 6. ročníku

■ Víťame nový rok 2023, aneb ...

„VE ZDRAVÉM TĚLE ZDRAVÝ DUCH“
Říká se: „Jak na Nový rok, tak po celý rok!“ Proto jsme se rozhodly nový rok 2023 přivítat co nejzdravěji a jak jinak než sportem! Na sportovní a zábavné odpoledne s rodiči si děti s naší malou dopomocí připravily vše, co dělají ve školce nejradyji. Pro velkou účast a snadnější organizaci, jsme rodiče a děti rozdělily do skupiny medvídků a žabiček.

Vše bylo připraveno a nic nebránilo tomu, aby zábavné odpoledne mohlo začít. Za podpory dětí si rodiče mohli vyzkoušet nejen různé cviky, prvky jógy, ale také soutěže a tanečky. Výhrou každého z rodičů byl krásný, spokojený a velmi upřímný úsměv na tvářích všech dětí, které měly obrovskou radost z prožitého zábavného odpoledne s rodiči.

Po „velké“ fyzické námaze, následovala odměna v podobě tvoření „kominíčka pro štěstí“ a občerstvení a jak jinak než ve zdravém duchu!

Do nového roku přejeme mnoho krásně strávených chvil nejen se svými nejbližšími a těšíme se na další spolupráci...

Lenka Winterová a Martina Hnidáková, učitelky MŠ Motýlci

■ Zprávičky ze Sluníček

Milí čtenáři,
uplynulých několik měsíců uteklo jako voda, a my bychom Vás rády touto cestou chtěly za naši třídu Sluníček pozdravit, a napsat něco o zajímavých okamžicích, které se v tomto proběhlém prvním pololetí udály.

Čas běží a školka volá všechny nové kamarády. S těmi jsme se všichni v průběhu prvních týdnů seznámili a naučili se poznávat jejich povahy. Vybarvili jsme si své značky a vytvořili společná pravidla, ze kterých jsme udělali koláž naší školky. Měsíc nám díky tomu uběhl jako voda a už jsme u poznávání ovoce a zeleniny všemi smysly. Děti ochutnávaly a těšily se z nabídky ovoce a zeleniny. Dlabání dýně byla velká zábava. Společně jsme si také vyzdobili „strašidelné“ třídu, šatnu a celou mateřskou školu. Nesměl ale chybět ani den v halloweenských kostýmech nazvaný „Strašidelný pátek“. V tento den se děti předvedly ve svých strašidelných kostýmech, čekala je zábava, tanečky, hry, aktivity u stolečků a společné aktivity na koberci. Halloweenský týden se zkrátka náramně vydařil! Prožili jsme Halloween a Dušičky, a začalo nám padat listí. My jsme si nějaké posbírali a ve třídě si společně vytvořili krásný podzimní strom.

Nastal adventní čas a děti se začaly těšit na Ježíška. V tomto období jsme se zaměřili na poznávání charakteristických činností tohoto období a věnovali se zejména lidovým zvykům

a tradicím. Toto období bylo také protkáno různými společnými akcemi nejen s dětmi, ale i s jejich rodiči. Společně s dětmi jsme oslavili příjezd sv. Martina, oslavili jsme také příchod adventního období, navštívil nás Mikuláš, čert a anděl, napekli jsme perníčky, a nakonec jsme se mohli věnovat těšení se na Vánoce a příchod Ježíška. Během všech činností se děti zapojily do výzdoby třídy, zdobení stromečku, zpívání koledí, vyrábění dárečků a přáníček pro rodiče a přátele školy. Děti také měly příležitost rozvíjet svoji tvořivost s různými výtvarnými materiály a vyzkoušely si práci s kuchyňským náčiním a různými surovinami.

Po dvou letech jsme se konečně mohli naplno věnovat přípravě besídky s tvořením pro rodiče. Pilně jsme trénovali a pozvali k nám do školky rodiče, které jsme posadili na židličky, a náš program mohl začít. Děti předvedly rodičům, co se od začátku školního roku naučily, zarecitovaly básně, zazpívaly písně, a dokonce se i tančilo! Po besídce následovaly dílničky, kde si děti spolu s rodiči vyrobily krásné dekorace, které si mohly odnést domů.

Nakonec za námi v posledním týdnu před Vánocem do školky přišel Ježíšek, aby nás potěšil novými hračkami. Dárečky, které přinesl, udělaly dětem obrovskou radost.

Tak, a teď už nám nezbývá nic jiného, než si užít poslední zimní chvíle, než v březnu zimu vystřídá barevné jaro.

Šárka Krytinářová, Eliška Straková, učitelky MŠ - třída Sluníčka

■ Akce v Beruškách

U Berušek se toho v prvním pololetí dělo hodně. První větší akcí byl Halloween. Děti se oblékly do kostýmů čarodějí, dýní, kostlivců atd. Dopoledne, plné her, tance, soutěží a radosti, jsme završili stezkou odvahy do sklepa, kde byla pro každého připravená odměna.

Další maškarní akcí bylo Čertovské dopoledne. Opět se děti oblékly do kostýmů a tentokrát za čerty nebo andílky. V tento den nás přišli navštívit i Mikuláš, anděl a čert.

Těsně před Vánocemi jsme si udělali i Štědrý den v Beruškách. V jídelně jsme přichystali slavnostní tabuli, ve třídě potom házeli pantoflem, pouštěli lodičky, zpívali koledy, rozkrojili jablčička a našli pod stromečkem dárky.

V novém roce jsme se vydali jako tři králové koledovat po vesnici. Navštívili jsme obchod, obecní úřad, vedení školy, paní kuchařky, prvňáčky i náhodné kolemjdoucí na ulici. Při každém koledování zvládly děti všechny sloky písničky, jsou to naše šikulky!

Velkou radost jsme měli, když nás časopis Sluníčko vybral jako jedny z vítězů výtvarné soutěže. Děti vytvořily zimní / vánoční město. Vyhráli jsme pohádkovou knížku a otištěnou fotku v lednovém čísle časopisu.

Závěrečnou velkou akcí byla novoroční besídka. Měla to být vánoční besídka, ale kvůli velké nemocnosti dětí byla přesunuta na leden. Společně s dětmi jsme rodinám předvedli, co jsme se ve školce naučili: pravidla, písničky, básničky, tanečky a také jsme zahráli pohádku O řepě. Na závěr tohoto dne si rodiče s dětmi vytvořili zimní výrobky. Tyto akce a spousty menších programů máme s Beruškami za sebou, ale v dalším pololetí náš ještě mnoho čeká. Například výlet do planetária, masopust, karneval, čarodějnice, Den dětí a mnohé jiné.

Zuzana Osičková, Ivana Bělecká – učitelky MŠ Berušky

■ Cvičení s dětmi

Je úterý, těsně před 17. hodinou a před ZŠ na Hlavní ulici se začínají scházet rodiče, kteří sem přivedli své malé děti ve věku od 2 do 6 let. Holky i kluci jsou velmi nedočkaví a netrpěliví, protože za chvíli v prostorách tělocvičny začíná HRAVÉ CVIČENÍ. Děti přihlášených do cvičení bylo tolik, že se musely rozdělit a chodit podle možností jednou za 14 dní. Cvičení vede a organizuje paní Sylva Nováková s pomocí Martiny Nevědělové a Věry Zemanové. Cvičení trvá hodinu a je potřeba naplánovat, jaké aktivity a cviky budeme provádět, jaké partie těla budeme procvičovat. Důležité také je, jaké cvičební pomůcky a nářadí budeme využívat.

Během cvičení se z dětí i dospělých stávají různá zvířátka, napodobujeme jejich typické projevy a vlastnosti. Hrajeme si na denní činnosti, přírodní úkazy, reagujeme na roční období. Naše cvičení je motivováno každodenními činnostmi a věcmi, které děti znají a dokáží je krásně předvést. I cvičení kolem Vánoc mělo svoje kouzlo, krásně se nám cvičilo při písničkách s vánoční tematikou.

Děkujeme maminkám a tatínkům, kteří pomáhají při cvičení a sami se do cvičení zapojují. Společně se tak staráme o dohled a hlavně bezpečnost dětí, která je velmi důležitá.

Děti jsou cvičením tak zpocené a zaujaté, že ani nepostřehnou, jak rychle hodina uběhla. Musíme uklidit všechno, co jsme na cvičení potřebovali a převléknout se. Stihneme se ještě rychle rozloučit a těšit se na další cvičení.

Práce s dětmi je náročná a zodpovědná a to nejen ve formě cvičení. Děti se ale chovají bezprostředně a jsou velmi vděčné. Během našeho hravého cvičení nám jde nejen o radost z pohybu, lepší tělesnou kondici, správné držení těla, ale taky o to, aby se děti naučily k sobě navzájem chovat ohleduplně a kamarádsky.

Věra Zemanová

Z knihovny

Vážení čtenáři

Loňský rok byl v knihovně pestrý. Registrovali jsme nové čtenáře, promíjeli upomínky, nabízeli spoustu zajímavých knih, ale i různé aktivity (besedy, výstavy, workshop).

Beseda se spisovatelkou Lenkou Rožnovskou na téma Já štěně si užili prvňáčci v listopadu v knihovně. Během společně strávené hodiny nám paní spisovatelka představila svoji tvorbu. Děti měly možnost si na konci besedy vytvořit svoji záložku do knihy na kterou se jim podepsala na památku. Bylo to milé setkání a děti byly skvělým publikem. Tato akce se uskutečnila díky projektu JMC.

Do projektu JMC, kterou organizuje MZK v Brně, se prostřednictvím naší knihovny zapojilo 50 tvořivých dětí 1. – 7. třídy ZŠ Šakvice. Letošní téma bylo Co vypráví voda. Díky nádherným obrázkům a zajímavým 3D modelům podvodního světa jsme měli v listopadu a v prosinci krásně vyzdobený vestibul.

Soutěž probíhala od září do konce listopadu. Porota vybrala tři vítězné práce 5. a 7. kategorie volné tvorby. Slavnostní vyhodnocení a předání cen vítězům místního kola se uskutečnilo v naší knihovně. Vítězové jednotlivých kategorií postoupili do krajského kola. Vyhodnocení proběhlo v Brně v Planetáriu, kde byl pro účastníky soutěže přichystán program. Vítězové se tak mohli potkat s ostatními výherci z mnoha jiných knihoven celého Jihomoravského kraje. Děkujeme všem účastníkům, kteří se do tohoto projektu zapojili za jejich úžasné nápady a vytrvalost. Poděkování patří také třídním učitelkám a rodičům, které děti k jejich tvorbě motivovali a podpořili.

V prosinci si děti i dospělí mohli přijít vyzkoušet jak se vyrábí netradiční papírové ozdoby metodou 3D origami a quilling. Děkujeme tímto paní Hance Zezulčíkové, která se přišla podělit

s touto netradiční technikou i s ostatními. Setkání probíhalo ve vánoční atmosféře, nechyběly koledy, vánoční cukroví a každý si svůj výrobek odnesl domů.

V loňském roce navštívilo knihovnu 1 132 návštěvníků. Vypůjčilo se 1 563 knižních titulů. Nově registrovaných uživatelů je 69 z toho 34 dětí. Z VF regionální knihovny Břeclav se přivezlo 405 knižních novinek. Za rok 2022 bylo odepsáno 167 zastaralých a opotřebovaných knih. Nakoupeno a zpracováno bylo 60 knih. Webové stránky knihovny jsou průběžně aktualizovány.

Nežádanější tituly za rok 2022

Beletrie pro dospělé:

1. Pavel Flégr – Srub na Kozím Hřbetu
2. Sandra Brown – Mrazivý chlad
3. Ivanka Devátá – Jen jednou mladá.

Beletrie pro mládež:

1. Jeff Kinney – Deník malého poseroutky
2. Miloš Kratochvíl – Puntíkáři
3. Klára Smolíková – Kvidovy přeslechy

Každoročně vyhlašujeme nejlepšího čtenáře roku. Hlavním kritériem je počet vypůjček konkrétního čtenáře za uplynulý rok. Nejpilnějším dospěláckým čtenářem za rok 2022 se stal pan František Čefelín, který si vypůjčil 107 knih a nejpilnějším dětským čtenářem za rok 2022 se stala Nikol Berlinká, která si vypůjčila 32 knih. Výhercům jsme předali diplom, knihu a blahopřejeme.

Přála bych si, abyste se v naší knihovně cítili dobře a našli v ní co potřebujete. Uvítáme nápady na akce, hosty a tipy na nové knihy. Psát můžete na: knihovna.sakvice@seznam.cz. Těšíme se na vaši návštěvu v knihovně.

-mar-

■ Stolní tenis

V roce 2022 měl oddíl stolního tenisu sedm registrovaných hráčů, z toho pět hráčů se aktivně účastní soutěžních zápasů. Družstvo hraje v soutěži okresní přebor 3.třídy. V polovině soutěže jsme byli v tabulce na 6. místě z celkového počtu dvanácti

týmů. I tento rok bychom měli udržet okresní přebor 3.třídy. Aktuálně je stolní tenis v Šakvicích v útlumu, kdy z patnácti hráčů zbylo jen pět aktivních. Většina hráčů se odstěhovala nebo přestoupila hrát za jiný tým. Jeden z našich bývalých hráčů, Roman Jakubčík, který začínal v oddílu v Šakvicích, hraje aktuálně 3. ligu mužů. I proto jsme na začátku roku 2023 uspořádali nábor pro nové hráče. Samotné nás překvapil zájem o stolní tenis z řad místní mládeže. Náboru se zúčastnilo osm dětí a jeden dospělý. V tomto počtu se setkáváme na tréninku nováčků, vždy každé pondělí od 17:30 do 18.00, pod vedením Pavla Smutka a Miroslava Novotného v Sokolovně. Oddílový trénink probíhá každý pátek od 18 hod. Věříme, že novým členům zápal pro hru vydrží, a mohli bychom taky brzké době přihlásit do okresních přeborů týmy dva.

Náš oddíl stolního tenisu také každoročně pořádá Vánoční turnaj, na kterém rádi přivítáme všechny zájemce, ať už registrované hráče nebo amatéry.

Stolní tenis se hraje na soutěžní úrovni již 45 let bez přerušení. Byla by škoda tuto tradici přerušit, proto pokud máte chuť, můžete si dojet s námi „zapinkat“ v pondělí od půl šesté nebo v pátek od šesti hodin do Sokolovny.

Pavel Smutek

■ Roztleskávačky

Dobrý den, chtěly bychom Vám napsat pár řádků o kroužku MKCHEER ŠAKVICE (roztleskávačky) pod vedením Moniky Hlávkové a Kristýny Hutterové. Kroužek jsme založily na podzim roku 2022, máme ho každé pondělí od 16.30–18.00 hod., navštěvuje

ho 14 holčiček ve věku od 5 do 7 let. Během kroužku zvládneme rozcvičku, poté trénujeme sestavu, kterou bychom rádi ukázali cca květen/červen rodičům dětí, které kroužek navštěvují. Na konci hodiny si vždy zahrajeme hry, ať to mají děti pestřejší a samozřejmě nechybí odměna ve formě nějaké sladkosti. Každé

dý má také deníček, do kterého dostává různé nálepky. Také bychom chtěly poděkovat paní starostce a paní ředitelce školy, že jsme mohly kroužek zrealizovat a za zapůjčení prostoru.

Děkujeme, MKCHEER

■ Myslivecký kroužek

Zdravím Vás. Tak další půlrok je už za námi a přišlo období péče o zvěř, což je hlavně zima, proto jsme s dětmi v našem přírodovědném Mysliveckém kroužku ČEJKA začali probírat kdy a čím přikrmovat zvěř.

Jako první jsme udělali ptačí krmítka, která jsme rozvěšeli okolo dědiny. Dále jsme se pustili do výroby krmelce, kam mohou děti chodit i ve svém volném čase a dát zvěři něco na přilepšenou (kukuřice, řepa, jablka, atd). V poslední řadě jsme vyráběli ptačí budky, aby naše ptactvo mělo kde jednoduše a bezpečně zahnízdít. Jelikož se nám pomalu, ale jistě blíží jaro a s ním velikonoce, tak se chystáme naučit naše děti, jak si například uplést „žilu“ (pomlázku) nebo vyrobit z vrbového proutí písťalku. Tím se společně s dětmi v kroužku vrátíme do našich dětských let, kdy jsme posedávali na stromech a vyřezávali písťalky. Děti nám zase přibýlo, máme v kroužku 14 dětí. Tím bych se s vámi chtěl rozloučit a poděkovat vám za podporu. Děkuji.

Štěpán Hutter, Zdeněk Svoboda

■ Brigáda MS Šakvice- poděkování

V lednu tohoto roku uskutečnilo Myslivecké sdružení Šakvice brigádu na odstranění oplocení podél vysázeného lesa u polního hnojiště. Tento les byl vysázen v roce 2013. Stromy nám už pěkně povyroستly, takže už není potřeba je chránit proti okusu zvěří.

Za tuto dobu nám zde vyrostly pěkné dubky, lípy, osiky.... Ze strany pole je výsadba chráněna keřovým porostem, který v některých místech dosahuje přes 3 metry. Touto výsadbou se nám podařilo vytvořit další pěkný kout v okolí naší obce o rozloze 5 ha, kde budou zvěř, ptactvo a další živočichové alespoň trochu chráněni od zásahu člověka. Tato výsadba navazuje na mokřady, rybník a krajinářské úpravy v okolí rybníka.

Současně chceme poděkovat i Františku Kolářovi, který se také na odstranění oplocení podílel.

■ Warriors GYM Šakvice

Jsme malá útulná obecní posilovna se službou, která v případě zájmu poradí, jak cvičit a jakých chyb se na jednotlivých strojích vyvarovat. Dbá na bezpečnost návštěvníků a také hlídá vybavení, aby nedocházelo špatným cvičením k jeho poškození.

Vybavení posilovny:

Posilovací stroj tlaky na prsa v sedě • Posilovací stroj na prsa - Ped Deck • Posilovací stroj záda – *přítahy shora* • Posilovací stroj horní kladka – *triceps* • Posilovací stroj na nohy – *předkopávání* • Posilovací stroj na nohy – *zakopávání* • Posilovací stroj na nohy – *snožování* • Posilovací stroj na nohy – *roznožování* • Bench press lavice • Polohovací lavice • Jednoručky • Nakládací tyče • Samostatné kotouče • Stojany na dřepy

Funkční zóna:

Balační deska od RDB • TRX • Boxovací pytel/rukavice • Šlapací kolo • Posilovací lana • Žebřiny

V doprovodu rodičů nás mohou navštívit i -náctiletí zájemci o cvičení. Kdo nemá tyto možnosti, tak se může přidat každou středu od 19.00-20.00 hodin, kdy se věnujeme právě těm, kdo mají chuť cvičit, ale nemají s kým. U mládeže je posilování zaměřené převážně na zvládnutí celkové motoriky těla s funkčním tréninkem bez zátěže, spíše aerobní cvičení, cvičení s vlastní vahou i dopomocí.

Provozní doba: Po, St, Pá 18.00–20.00 hod

Vstupné: jednorázový vstup 30,- Kč
permanenka: 250,- Kč/10 vstupů

■ Hasiči Šakvice

Činnost jednotky SDH v roce 2022

V úvodu musím zmínit, že JSDH Šakvice byla zřízena 30. 9. 2021, kdy KŘ HZS vydalo kladné stanovisko k žádosti obecního úřadu o zřízení JSDH Šakvice.

Pro mě osobně to je zásadní zlom v činnosti sboru, ale taky závazek vůči obci, která je zřizovatelem, a vlastně vůči samotným občanům. Tomu předcházelo nespočet telefonátů, emailů, schůzek na ÚO HZS Břeclav, kde mě seznamovali s podmínkami pro zřízení jednotky a nebylo jich málo. Jen těžko by se vše dařilo bez velké podpory Obecního úřadu v čele s paní starostkou D. Dirgasovou. Tímto bych jí chtěl za vše poděkovat.

V loňském roce obec investovala do jednotky nemalé peníze. Nakupovaly se 4 zásahové oděvy, 4 zásahové přilby, rukavice, 13 párů zásahové obuvi, skříně pro zásahové oděvy. Na cisternu nové pneumatiky, čtyřdílný nastavovací žebřík, kompresor pro rychlé doplňování vzduchu, udržovací zdroj. Pro komunikaci s operačním střediskem bylo nutné zakoupit vozidlovou radiostanici. Jen odhadem se částka pohybuje kolem 360 tisíc Kč.

Také bylo zapotřebí určit místo dislokace. To máme ve zrekonstruovaných dílnách v areálu družstva. K dispozici máme dvě garáže a šatnu, kde jsme se zapojili během rekonstrukce se zapravením oken, výmalbou, rozvodem tlakového vzduchu do cisterny a napojením udržovacího zdroje. Naším úkolem teď je se o svěřenou výstroj a techniku dobře starat. To všechno by nešlo bez zapojení všech členů jednotky, ale i ostatních členů SDH.

Ve svém volném čase absolvujeme bez nároku na jakoukoliv mzdu potřebná školení, která jsou časově náročná. V současné době máme proškolené tři velitele a pět strojníků. V letošním roce se budeme účastnit dalších specializačních kurzů. Například během února a března nás čeká školení v Tišnově na dvou-denním kurzu „Nositel dýchací techniky“. Doufám, že všichni uspějeme a zase se posuneme o kousek dál. V minulém vydání Zpravodaje jsem psal, že nás ještě v nejbližší době čeká prověřovací cvičení, které mělo proběhnout již v loňském roce, ale pro závalu v technologiích svolávacího systému neproběhlo.

Všechno už je v pořádku a dne 30. 1. 2023 ve 12.58h se v naší obci rozezněla siréna s přerušovaným tónem. Pro někoho nic zvláštního, ale pro hasiče to znamená dostat se co nejrychleji do zbrojnice a vyjet k nahlášené události. Vše se musí stihnout do deseti minut. Vyjeli jsme 13:06h ve čtyřech lidech, což je minimum pro výjezd. Podotýkám, že samozřejmě nikdo z nás neví, kdy bude poplach vyhlášen. Místem události byla místní ZŠ, kam dorazila i jednotka HZS Hustopeče. Naším úkolem byla technická pomoc (řízení provozu na komunikaci a spolupráce při ošetření pacienta). Prověrka dopadla výborně a šakvičtí hasiči jsou po mnoha letech zařazeni do poplachového plánu Jihomoravského kraje. Další splněná meta. Jsme zařazeni do kategorie JPO V, a na jednotku padá určitá zodpovědnost, ale taky nějaké výhody. Například možnost žádat dotace. Na závěr musím všem aktivním členům poděkovat za jejich dosavadní práci a popřát hodně sil do té následující. Děkuji.

Velitel JSDH Šakvice, František Polomini

Složení jednotky SDH Šakvice

Polomini František	velitel jednotky, strojník
Feigerle Pavel	zástupce velitele jednotky velitel družstva
Mík Radek	velitel družstva
Trávník Jaroslav	strojník
Franc Radek	strojník
Plot Ladislav	strojník
Fic Milan	strojník
Drbola Jan	hasič
Bárta Vlastimil	hasič
Franc Jan	hasič
Šlór Jiří	hasič
Rozkydal Petr	hasič
Bednář Tomáš	hasič

Zpráva o činnosti mládeže za rok 2022

V úvodu bych rád uvedl, že práce s dětmi je stále náročnější a je nutné zapojení od více členů. Několik se jich ale zapojuje, ať už s chystáním na tréninky, dopravou dětí na soutěže nebo údržbou a opravou stříkačky PS12. Ze strany rodičů je podpora také dobrá a všem patří poděkování. Velkou podporu máme v Obecním úřadu. Zakoupením nového přívěsu nám hodně pomohlo v přepravě náradí na soutěže i tréninky. V loňském roce jsme od obce obdrželi dotaci 20 000 Kč na další vybavení. Moc si toho vážíme a děkujeme.

V kolektivu mládeže evidujeme k 31. 12. 2022 šestnáct dětí a dva vedoucí. Zúčastnili jsme se celkem osmi soutěží. Uzlování v Bořeticích a v Perné, kde jen těsně uniklo třetí místo. Požární útok ve Velkých Pavlovicích, Kobylí kde mladší vybojovali třetí místo, následně Ladná, Nové Bránice, Vlasatice a štafety v Kobylí. Na konci školního roku už tradičně děláme pro mladé hasiče stanování na hřišti a na podzim ukončení soutěžní sezony s opékáním buřtů. 6.12. přišel na klubovnu Mikuláš, který děti odměnil sladkým balíčkem. Mimo tyto vypsané akce se pravidelně scházíme jednou týdně, ať už na hřišti nebo na klubovně. To je jen stručné shrnutí loňské činnosti mladých hasičů. Plán práce na další období je udržet pravidelné schůzky, přilákat do kolektivu více dětí a účastnit se všech soutěží okresu.

■ Po volbách

Pomluvy a fámy se šíří různými kanály velmi rychle. Díky tomu jsem se dozvěděl, nevím co je na tom pravdy, i když na každém šprochu je pravdy trochu, že někteří občané zpochybňují výsledky voleb. Prý „staronové“ vedení obce nemá od voličů, vlastně od nás všech, důvěru. Proč se však tito kritici nepostavili čelem k nám, voličům, a nesestavili vlastní kandidátku?

Přiznám se, že žiji v Šakvicích skoro dvacet let, z toho pět roků jako chalupář, zbytek již s trvalým pobytem. Nejsem zde s nikým nijak svázán, nejsem nikým ovlivněn, ale když se podívám zpět, vidím jak se obec změnila.

Co zbudě po tomto vedení obce? Opravená škola, krásná školka, zrekonstruovaný obecní úřad, sportovní areál, rybníček, výsadby v okolí obce, chodníky, nové lokality pro výstavbu rodinných

Na závěr musím poděkovat Markétě Bílkové za pečlivé vedení kroniky mladých hasičů a všem, co nám pomáhají v práci s mládeží. Za finanční podporu děkujeme Obecnímu úřadu.

Vedoucí mládeže: František Polomini, Renata Feigerlová

Hasiči Šakvice

Sbor dobrovolných hasičů působí na úseku požární ochrany hlavně preventivně a své členy připravuje na vstup do jednotky. Zaměřuje se na práci s dětmi a pořádá různé kulturní akce. Letos máme v plánu uspořádat pálení čarodějnic a den dětí. Možná i nějakou večerní zábavu.

21. 1. 2023 jsme na valné hromadě zhodnotili loňský rok, probrali úspěchy i neúspěchy a sepsali plán práce na rok letošní. Ještě bych chtěl poděkovat paní Kříčkové za vedení kroniky SDH Šakvice.

František Polomini

domů, cyklostezka, a mohl bych pokračovat ještě dlouho! Budme rádi, že se devět šikovných a statečných bude o Šakvice starat další čtyři roky, držme jim palce v jejich náročné práci a přejme si, ať jim elán a nadšení ještě dlouho vydrží!

Miroslav Šabata, Výhon 452, Šakvice

■ Vánoční strom, poděkování

V letošním roce jsme měli opět moc pěkný vánoční strom, který nám darovala paní Štrublová, ul. Dlouhá, Šakvice. Moc děkujeme.

■ ZO ČZS

ZO ČZS Šakvice se skládá z 21 členů, nejstarší člen má 89 let a nejmladší 35 let. Rádi přivítáme mezi nás nové členy a nové nápady. Členové ČZS navštívili 25. listopadu 2022 rodinné vinařství Klásek v památkové rezervaci Plže v Petrově. Degustace se nesla v poklidném duchu, s ochutnávkou kvalitních moravských vín z vinařství Klásek. V areálu je okolo 80 vinných sklepů budovaných od 15. století samotnými vinaři. Vinné sklepy

vytvářejí ulicovou zástavbu se dvěma náměstíčky, kterou lemují jednoduché sklepy s krásnou kombinací bílé a modré barvy, jiné jsou navíc zdobené barevnými ornamenty. Sklepy Plže získaly své jméno podle značného výskytu hlemýžďů v této oblasti. Naši

nadcházející událostí je Velikonoční košť, který se uskuteční v neděli 9. 4. 2023 od 10.00 hod. v místní sokolovně. Předem všem vystavovatelům děkujeme za poskytnutí jejich pokladů při výstavě vín a návštěvníkům za účast. Všichni jste srdečně zváni.

Přeji hezký den, s pozdravem Kosmačková

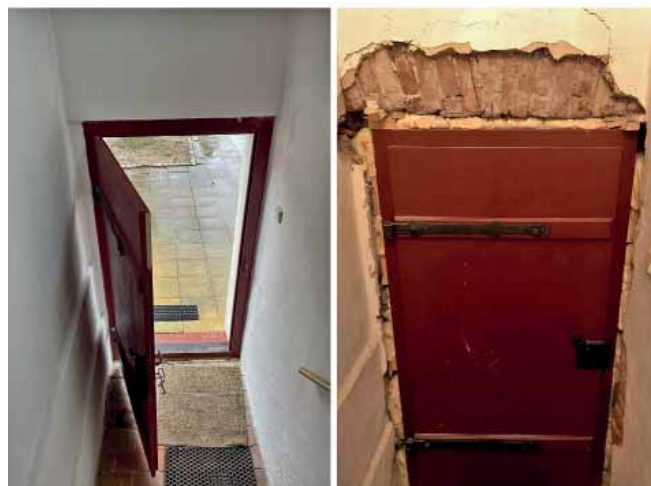

■ Okolo kostela

Plány a povídání okolo kostela začnu opravdu okolím. Líbí se mi lípy (i když listí z nich zanáší okapy), líbí se mi zelená tráva kolem, líbí se mi pískovcová dlažba. Kostel stojí za to i vevnitř – presbytář ve stylu pozdní gotiky s osvětleným žebrovím, odhalená okna a malby.

Jsou ale i věci, co se mi nelíbí a budeme je chtít v letošním roce napravit. Zelená tráva i pískovcová dlažba kolem kostela (vlastně chodník) slouží dost často k parkování plechových miláčků. V případě deštivého počasí pak nikoho netrápí, že trávník po projetí třítunového vozidla není trávníkem, ale blátem. A na dlažbu že sem tam kape olej. Navíc parkoviště (dvě místa), které mělo být pro návštěvníky kostela, je dost často plně obsazené. Dlažbu máme v plánu vyčistit, vjezdu na trávu zamezit. U svých aut prosím zvažte, jestli nenajdete na parkování vhodnější místo, než na trávě nebo na chodníku (to platí obecně), i kdyby mělo být o pár kroků dál od domu.

Co se týče vnitřních prostor kostela, loď už by si zasloužila vymalování, tak snad se to letos povede. Loni se podařilo dát i s příspěvím obce (díky!) dohromady vstup na věž – nad dveřmi je překlad, padající vnitřní omítka je spravená, u schodiště ke kůru je vymalováno, nepořádek vyvezen. Dřevěné schody (alá žebřík) do patra věže jsou nové, původní se tak trochu rozpadaly a byly životu nebezpečné. Umíráček má nově elektrický pohon (tady patří velký dík panu Hlávkovi).

Na všechno se můžete přijít podívat v rámci akce Noc kostelů v pátek 2. června od 18:00. Na programu bude malé občerstvení, prohlídka vnitřních prostor i výstup na věž ke zvonům. Přes léto bychom pak častěji kostel vyvětrali a nechali ho otevřený k nahlédnutí, případně k modlitbě.

David Tomášek, místostarosta

■ Do Hustopeč se dřív jezdilo lokajkou

Do Hustopeč se dřív jezdilo lokajkou. Byl to parní stroj, se kterým jezdil strojvedoucí pan Alois Volf, dřívě mašinfira na této trati. Lokálka měla tři vozy osobní pro cestující, a když bylo třeba, tak přibrali i nákladní. Osobní vozy byly vybaveny dřevěnými lavkami, které od sebe oddělovaly police na zavazadla s háčky na oblečení. Okna byly při jízdě většinou zavřeny, aby dovnitř nelítaly saze. Tímto vlakem jsem rád jezdil, protože trať vedla mezi poli se vzrostlými stromy, keřama šípů, kozičkama a planými trnkami. Stále se bylo na co dívat, všude plno zvěře s krmelci, plno zajíců, srnek, bažantů a koroptví. To svědčilo, že zvěři se tady dobře dařilo. Kousek od trati byla takzvaná Cikánka – domek se včelínem. To jsem si vždycky představoval, kdo tam může byvat a proč zrovna ten název.

Pan Volf měl povinnost na přejezdu přes trať vždycky zahoukat. Houkal taky na zvěř, co běžela přes trať a někdy taky na pochůzkáře. Pochůzkář, to byl člověk, který udržoval trať v pořádku. Například utahoval volný šrouby k pražcům a to každý den, celý rok, v létě v horku či v zimě ve sněhu, v mlze i dešti. Prostě trať musela být v pořádku. Někdy projížděla po trati i drezína. Ta sloužila pro dělníky na trati, když byla nějaká větší oprava. Někdy se na ní pochůzkář svezl po práci na nádraží v Šakvicích. To víte, to bylo pro něj fajn, mohl si odpočinout. V zimě jsme chodili na trať s maminkou a sestrou sbírat kamenný uhlí, který neshořelo a vypadlo při prohrabávání roštu mezi koleje. A to jsme někdy nasbírali i půl měcha toho kvalitního uhlí. Po cestě domů jsme se už těšili, jak si zatopíme a jak nám bude teplouč-

ko. To víte, dřívě se topilo, čím se dalo, třeba i rívím z vinohradu. To se vznalo a hned shořelo, zato kamenný uhlí bylo už o něčem úplně jinším. Vydrželo to a vydalo mnohem víc tepla. To víte, bylo to nejlepší, nekvalitnější uhlí. Tak i toto patřilo k našemu mládí. Cestou jsme pozorovali zvěř a kraj kolem nás, a vyprávěli si zážitky, aby nám cesta ubíhala. Tak kolikrát přemýšlím, jestli by to dneska někdo dělal. Trať je elektrifikovaná, cestování vlakem na úplně jinší úrovni, to víte, pohodlí ve všech směrech. Takže já přeji všem hezký den a hezký cestování.

Ještě jedna krátká vzpomínka. Dřív se topilo hlavně v kuchyni, protože se tu i vařilo a tady se zdržovala rodina po celý den. Vždycky bylo o čem vyprávět. Když se pak šlo spát do studené ložnice, tak se na kamna dala cihla a vřelá se zamotala do nějaké látky a šup s ní do noh postele a hned bylo teploučko! Když je teplo do noh, tak je teplo do celého těla. Později se začaly dělat gumový termofóry na vřelou vodu, to byla taková moc fajn novota. Doba jde stále dopředu a na starý zvyky už si dnes nikdo ani nevzpomene.

Takže já přeji všem hezký den, hezký cestování a nohy v teple.

Polda.

Krásný článek o místní dráze s dobovými fotografiemi najdete na internetu na odkazu <http://www.tydenik-breclavsko.cz/hustopecka-lokalka-slavi-120-let-jaky-byl-jeji-zivot/>

Hustopečská místní dráha (ve zkratce ALB od Auspitzer Lokalbahn) byla společnost, která vybudovala železniční trať ze Šakvic do Hustopečí. Provoz na této železnici začal dne 18. července 1894. Společnost pro dopravu po trati ze Šakvic do Hustopečí zakoupila roku 1894 dvě malé tendrové lokomotivy řady 200.0 na mokrou páru vyrobené v lokomotivce Krauss & Comp. v rakouském Linci. První stroj nosil jméno Auspitz, tedy „Hustopeče“, druhý Therese.

Trať i objekty v jejím okolí vlastnila společnost až do znárodnění v roce 1945. Provoz na trati však zajišťovala pouze do konce března 1900. Od 1. dubna 1900 zajišťovala provoz na trati společnost Severní dráha císaře Ferdinanda (KFNB), kterou 1. ledna 1907 vystrídaly Rakouské státní dráhy (KkStB). Po vzniku Československa (28. října 1918) zajišťovaly provoz na trati Československé státní dráhy (ČSD).

Zdroj: Wikipedie

■ Vzpomínky na Blahoňov

Za mlada jsme jezdili často do Blahoňova, kde měl otec veliký včelín. Stál na pozemku Babákové rodiny. Byla to louka asi sedm set metrů na délku a sto metrů na šířku, z každé strany jehličnatý les. Bylo to krásné místo. Dole, naproti včelínu, tekl chovný potok pstruhů, šířka dva metry a vody v něm bylo tak dvacet centimetrů, takže když se tam děcka hrály, nikde nebylo tolik vody, aby se utopily. Od včelína byla chata jako maringotka. Uvnitř obložená modřínovými deskami, kamínka, stůl a vzhledu pak dělaný přírodní dvě postele, každá pro dvě dospělé osoby a dvě děcka. Byly nad sebou, ale opravdu hodně prostorné. V potoku byla čistá, průzračná voda a byla pitná. Do obchodu jsme jezdili do Dolních Louček. Autem to byly asi 3 kilometry po krásné asfaltové cestě, která byla pouze pro Lesní závod a pro nás, takže provoz tam nějaký nebyl. Na potoku jsem udělal mlýnek, který klapal a otáčel se, děcka si dělaly z kůry lodičky a hrály se tu celý den a tři metry od potoka jsme měli ohniš-

tě, kde jsme občas opíkali klobásky, no a to bylo prostě bezva. Jezdili jsme tam vlakem. Do Tišnova, jelo se přes město, taky tunelem, a hned za ním přes údolí byl obrovský viadukt a stanice Dolní Loučky. Odtáď jsme šli zkratkou dolů k silnici, která vedla do Blahoňova a k chajdě se včelínem. Někdy s nama jeli Smočkovi s malými děckama a my zase s našema. Můžu říct, že to je kraj, kde roste hodně hub, takže se sem jezdilo hodně i na houby. Mám zážitek, jak jsme tam jeli s Mirkem Feigerlovým a Tondou Smočkem. Hned za chajdou jsme tak za půl hodinky nasbírali dost hub na dobrou polívku. Udělal jsem v kamenech oheň ze smolnatých polen a za chvíli byla polívka hotová. Byl jí tak čtyřlitrový hrnec a hroznej hlad. Jenže každé jsme si vzali jen tak trochu, protože jsme si nebyli jistí, že houby jsou jedlé. Šlo se spát a v břichu nám kručelo. Ráno, jak jsme se vzbudili živí a zdraví, to bylo hned: Poldo, kde je tá polívka? Ohřál jsem ji a věřte nebo ne, ten hrnec padl a my odpočívali na postelích,

jenom jsme odfukovali. Břuchy jako bysme byli těhotní. Příště už jsme to znali, takže strach ze smrti už jsme nemuseli mít. Babákoví pásali stádo krav. Místo k pastvě tam bylo taky hodně fajn. Krávy se napásly, napily z potoka a lehly do lesa do stínu. Připadalo mě to jako na alpských pastvinách, no nádhera. U Babáků jsme dostali veliký chleba s domácím máslem a hrnky, tak litráky, plný kafe s domácím mlíkem a v tom snad ještě šušánek cukru. Lidi tam jsou hodní, čím víc nám dali jídla a pití, tím to bylo pro nich lepší no a pro nás samozřejmě taky. Měli velkou zahradu jabloní a vzali mě jednou do místnosti tak čtyřikrát čtyři metry, kde byla tak metrová vrstva jablek. To jsem nikdy neviděl. Tam to tak vonělo bylinkama a jabkama, že to cítím ještě teďka za třicet let. Doma z těch jablek dělali kalvados, kořalku, jakou jsem předtím nikdy nikde nepil, to je svatá pravda. A když nalívali, tak do hořčičáku, jak se říkávalo. Jestli byla na dvě nebo na tři deci, to už nevím a nalívání nebralo konca. Vždycky jsme šli jak poranění z války. Byli to zvláštní a pracovití lidi. Na co vzpomínám pokaždý, jak měli od práce obrovský ruky, že jsem to nikdy neviděl. I ženský. Když mně podali ruku, bylo to jako do svěráku. Jejich jedna ruka byla jak moje dvě, ale v jedné velice jemná a vzácní lidi. Měli naši rodinu moc rádi. Tata je na oplátku zásoboval medem, za to jejich pohostění. Máme odtád krásný vzpomínky i s kamarády ze Šakvic. Když jsem měl dvacet

sedm roků, tak se mně blízko toho viaduktu zabil otec. Uklouzla mu po dešti noha, byla to nešťastná náhoda. Takže naše rodina tam zažila mnoho krásných chvil, ale i tu hodně smutnou. Je to samozřejmě koloběh života. Lidi se rodí, bohužel ale i umírají. Od té doby jsme tam už pravidelně nejezdili, ale vzpomínky na krásné chvíle nám zůstávají po celý léta a na otce taky nikdy nezapomínám.

Leopold Měšťan

■ Palava

Dnes Pálava. Proč táto změna? Přece to bylo vždycky po našem krátký A. Dnešní doba přináší samé novoty. Takový změny nemám rád. Takhle za chvíli vymizí naše zvyklosti i s mluvou, a to by byla opravdu škoda. Chtěl bych trochu osvěžit paměť na tuto zvláštní horu, se vším, co umí potěšit naši mysl. Tak teda:

Vznik Palavy se datuje před sto padesát milionů let, kdy ji omývalo moře, které pronikalo ze středozemí a zase ustupovalo v cyklech počítaných na miliony let. Moře starších třetihor zde zanechalo pestré jíly zpevněné v břidlice a modrošedé slíny tvořící flyšovou zónu Karpat, která se táhne z jihu od Dunaje a lemuje obloukem celé Slovensko. Toto třetihorní moře nám tu zanechalo přibližně před dvaceti miliony let blízké dunajovické kopce složené ze slabě břidličnatého vápenitého šlíru. Před deseti miliony let byla jižní Morava naposledy mořským dnem. Voda tohoto moře byla poměrně teplá a už značně sladká. Ve svrchním mladším pleistocénu a pontu, označovaném takto ve Vídeňské pánvi, bylo již poslední moře vysušeno. Na jeho místě vznikla bažinatá sníženina. Protékající mohutné řeky zde usazovaly mocné vrstvy šterku, v němž nacházím kosti tehdejších zvířat – nosorožců a mastodontů. Tato vzácná a ojedinelá lokalita (Palava) oplývá mnoha zvláštnostmi. Na severozápadní straně je kolmá stěna z vápence, ve které sídlí orel skalní, rorýs

a poštolka. Všichni jsou úžasní letci, a zde se usadili na opravdu nepřístupných místech, kde jsou jejich hnízda v bezpečí před predátory. Říká se, že rorýs je jeden z nejlepších letců vůbec. Ve vzduchu vydrží

nepřetržitě létat bez přistání klidně i deset měsíců. Ornitologové říkají, že rorýs dokáže v letu i spát, a to spánkem, při kterém vnímá svou pozici v letu. V letu taky pije. Když jsem je v létě pozoroval dalekohledem, byl jejich let opravdu obdivuhodný. Jak on stále křičí. Od skály se jeho křik odráží a vrací se zpět ozvěnou. Je to takový křikloun. V letu je jako malá stíhačka. Další bezva letec je poštolka. Ta při lovu stojí na obloze na jednom místě, jako by ji tam někdo přibil. Třepetá křídly a toto její umění stát na jednom místě je úplně zvláštní. Pak znenadání prudce změní směr a padá za kořisti jako bomba. Mají bezvadný zrak a velmi dobře svou kořist vidí. Ale nejraději jsem pozoroval orla skalního. Má zvláštní let a jeho rozpětí křídel je mohutný. Je stavěný

k létání, kde dokáže bezvadně využívat termiku teplého vzduchu stoupajícího z rozpáleného skaliska. Jeho let je klidný a krouživý, na obloze vytváří velké kruhy a zdá se, že křídly nemusí vůbec mávat. V okolí Pa-

lavy jsou spousty vinohradů, a tady jsou zase špačci. Jsou jich snad tisíce. Ty obrovský hejna si hlídají svůj revír. Když spatří orla skalního při lovu, hejno se spustí za ním a vytváří na obloze takové obrazce, že si myslíte, že to vůbec není možný. Jako nějaký přeludy nebo fatamorgány. Obrazce se stále mění a to tak dlouho, dokud predátora nepřinutí k ústupu. Podívaná, která nemá chybu. Když pak mají klid, snesou se do vinohradu a běda hotařům, kteří si nehlídají svůj revír a nenechavce nezpozorují. Dokážou zlikvidovat velkou část úrody hroznů a celoroční práce vinařů by se obrátila vniveč. Když se špačci nedostanou na pochoutku ze shora přes sítě, tak se spustí na zem a jako pěšáci jdou na vinice ze spodu. Jedni svými drápkami na nohou hrozny napadnou a bobule škrábou na zem, kde na ně čekají ostatní zlodějíčkové, kteří je umně sbírají do nenasytných bříšek. Pro vinaře úplná pohroma. Jinak můj otec měl velký množství včel poblíž Palavy, kde

jsou samý lípy. Sem v době květu těch lip přemístil kočovný vůz a včelky měly pastvu přímo pod nosem. Ten voňavý a jakoby zlatý med ukládaly do voskových pláští. Pod stromy byl bzukot, jako když se včelky rojí, ale nerojí, to je omyl. To jen snáší svou práci do úlů. Rád jsem tam s otcem jezdil, ale jelikož mám alergii na včelí píchnutí, raději jsem je pozoroval z patřičné vzdálenosti. Zato jsem měl víc času na pozorování přírody, která mi přirostla k srdci. Můžu vzpomínat na leccos. Nahoře na skalách byla k vidění stáda muflonů se zatočenými mohutnými toulci, spá-

sající pro nich tu nejchutnější travinu plnou květů. Sledoval jsem poletující hmyz, překrásné motýly, bělopásné modrásky, babočky osikové, bodlákové, admirály a paví oka, jasoně červenooké a další. Konkurenti muflonů byly koze bezoárové se šavlovitými rohy. Dnes už jsou k vidění jen v Alpách. Každý stádo se živí jinší vegetací a keři, tím chránilo současně i další vzácné traviny a rostliny na vápencových skalách. Když se podíváme blíže do trávy, narazíme na řadu známého hmyzu. Kobylky, cvrčci nebo hmyzí predátor – kudlanka nábožná. Řekli byste, jako by se modlila, ale zdání klame, je to veliký lovec a nemá žádné slitování s jakýmkoliv hmyzem. Vždy jsem sledoval pavouky, jaký dílo vytváří k lovu své kořisti. Pavouk skákavý si s pletením sítě práci nedá a loví ze zálohy skokem. Jinší krásný tvor je ještěrka zelená, vzácný drahokam naší přírody. Obzvláště hodně je vidět v blízkosti znojenských vinohradů, to jen tak pro zajímavost. Pak tu máme řadu brouků a ten nejhezčí je roháč, který má své kusadla na souboje o samičku v době páření. Všude kam se člověk podívá, vidí množství pracovitých mravenců, těch siláků, co unesou dvacetinásobek své váhy. Ti se starají o úklid a likvidaci dalšího hmyzu. Vytváří si kopce svých hradů, kam kladou larvy s potomky, o který se neustále starají. Když je teplo, nosí svá vajíčka nahoru na mravenišť, na sluníčko, kde je jim dobře. Když se ochladí, vajíčka s potomky nosí hlouběji, kde je teplota mnohem příjemnější. Mají všechno perfektně zorganizovaný. Dělnice se starají o kolonii, zatímco o bezpečnost hnízda se stará vojsko, který chrání vstup před vetřelci. Vše funguje na bázi feromonů a každý mravenec voní jinak. Vojáka, který přišel v boji o nožičku, nebo má na ní ještě hlavičku zakousnutého nepřítel, odnesou do mraveniště jakoby na sál, kde se o něj starají dělnice jako zdravotní sestry. Zakousnutou hlavičku odstraní až na místě, kde ho ošetřují. V další místnosti se o nemocný nebo napadený kamarády starají asi po tři dny a po uzdravení jsou znovu nasazeni do boje na obranu svého mraveniště. Je to jak u lidí. Důležitý jsou tykadla, který používají k seznamování, hlazení a mnohému dalšímu. Pro nás lidi to může být zvláštní. U nich je to normální. Zemřelý vynášejí na povrch mraveniště a mrtvolky jsou umísťovány do patřičné vzdálenosti, aby nenakazily ostatní populaci. Příroda je mocná čarodějka, jak už jsem se mockrát přesvědčil v literatuře i na vlastní oči. Je třeba mraveniště, který sledují protivníci a hází na ně kamínky, aby je znervózňeli a způsobili jim neklid a napětí, což je příhodné k ukradení jejich vajíček, které si odnesou do svého mraveniště a líhnou jako vlastní. Až ale zesílí, používají je jako otrokáři své otroky na ty nejhorší a nejtěžší práce. Tak podívejme, zase jako lidi.

Já už budu muset končit, protože toho zajímavého v přírodě je strašně moc. Už se těším na teplejší čas, na čas, kdy se vrátí do přírody jaro, doba největšího rozmachu života.

Polda, zdroj obrázků: Wikipedia

■ Poděkování za Tříkrálovou sbírku

Vážení spoluobčané,
v letošním roce proběhla opět Tříkrálová sbírka (7. 1. 2023). Zapojilo se více než 20 dospělých a téměř 50 dětí. Byla to velmi

zdařilá akce. Bylo příjemné podílet se společně na dobré věci a zažívat pěkné chvílky jen tak mezi lidmi. Chodilo celkem 15 skupin. Na závěr dostaly děti malý dárek jako poděkování za ochotu a všichni si pochutnali na párku, rohlíku a teplém čaji. Je vždy důležité po společné akci alespoň chvíli posedět, říct si, co se podařilo a co můžeme zlepšit. Děti také rády vypráví, kolika lidem udělaly svou návštěvou radost. Poděkování patří na tomto místě všem, kteří se během více než dvaceti let jakýmkoli způsobem zapojili do této charitativní akce. V letošním roce se vedení

ujala paní Vladka Holásková, která přebírá postupně štafetu od paní Marie Plotové. Organizaci dětí má na starost paní Eliška Brůčková. Velký dík patří dospělým, kteří pomáhali s oblékáním, vedli jednotlivé skupiny a hlavně dětem, které zpívaly a koledovaly ze všech sil. Dále díky všem ženám, které zajistily nasycení koledníků po akci a poté umyly a uklidily všechno nádoby. Děkujeme též Zastupitelstvu obce Šakvice za poskytnuté prostory v Orlovně a prostředky na nákup občerstvení. Kéž se za rok zase sejdem! Výtěžek letošní Tříkrálové sbírky 53 814 Kč.

Eliška Brůčková

■ Trošku překérní situace

Přišel za mnou vnuk, který je v septimě na gymnáziu a více méně mě ohromil přáním, nebo snad i prosbou o radu. Měl napsat pojednání o tom, jak smýšlí starší generace o dnešní mládeži, co si o mladých myslí a proč. Tak a teď babo raď. Nechtěl jsem jej nechat na holičkách a po prvním nesmělém odmítnutí jsem začal přemýšlet. A chtěl bych se o tom všem podělit s Vámi čtenáři.

Možná se mnou nebudete souhlasit, třeba úplně, třeba jen z části, ale i tak bych byl rád, abyste nedali na první myšlenku a trošku si po ochladnutí prvního návalu krve do mozku sedli a zkusili popřemýšlet, třeba jako já. Opravdu to není lehké téma a snad neexistuje jednoduchá odpověď. Tady i ten největší škarohlíd a nespokojenec bude muset asi trošku ze svých pozic ustoupit. Stejně tak i opačná strana bude muset ubrat z růžové barvy. Chtěl bych se proto s Vámi podělit o určité postřehy ze života, ale opět jen o svůj subjektivní pohled na celý problém. Nebo pseudoprobém? Každopádně prosím o klid, usednutí do křesla a chvílku přemýšlení. A prosím, vezměte do rukou nebo do hlavy imaginární váhy, nechejte ručičku na vahách ustálit a teprve pak vyřkněte soud. V zimní době je na přemýšlení času dost. Jen malá poznámka, v křesle se při přemýšlení dobře podřimuje.

Jak tedy vidím vztah seniorů k dnešní mládeži já? Na tuto otázku jsem chtěl odpovědět co nejrychleji, ale..... Začal jsem se proto vracet do svých mladých let a asi jsem udělal dobře, protože tím jsem si odpověděl na část otázky. Dále jsem si položil otázku, proč vzniká problém a kdo jej zavinil. Kdo je odpovědný za chování té které generace? A další otázka, neexistuje i problém v chování starší generace k mladým? Já vím, dostávám se tím na tenký led a začíná to i klouzat, ale budu teď hledat trošičku řešení...

V každé společnosti již od nepaměti existovali lidé optimističtí, pesimisté, usměvaví ale i škarohlídi, lidé naříkající na nemoci a tak dále. Kdybych mohl namalovat křivku procentuálního zastoupení závislosti na letech toho kterého člověka a jeho duševního rozpoložení, došel bych k názoru, že křivka optimismu bude klesat, křivka pesimismu bude stoupat a bohužel i „uplakáncí“ nám porostou, zatím jen aritmetickou řadou. A zde jsem se zastavil a položil si další otázku. Lze to nějak změnit, upravit?

Každá generace se od té předchozí v něčem liší. Mladší generace má tendenci své zkušenosti a poznatky přeceňovat a zveličovat. Naopak zkušenosti, které jsou jim předávány starší generací jim mohou připadat nmoderní a nevyužitelné. Je to jistý stupeň konzervatismu, lpění na určitých zásadách. Zde bych se chtěl pozastavit, možná trošku nahrát mladší generaci. Uvědomujeme si, tedy starší generace, že i my jsme před lety žádali od svých rodičů toleranci a respektování svých názorů, přesvědčení a stanovisek? Proto bych byl rád, aby si každý sáhl do vzpomínek na své mládí a své případné hříšky, neřku-li hříchy. Najít proto jednoduchou odpověď je vlastně nemožné a ani při četbě pojednání sociologů na ono téma jsem nenašel odpověď. Je jen jedna rada. Najít určité spojení mezi postojem a důvěrou. Protože dva lidé se mohou dívat na totéž, ale přesto každý z nich to vidí jinak. Zde ještě navíc hraje svoji roli i vnímání. Nevnímáme vše, ale jen to, co nás zajímá. Ale dost bylo teorie a přejděme do praktického života a vyberme několik příkladů k řešení:

Dnešní mládež si ničeho nedokáže cenit. - Jsme si tím napros-

to jisti? Čeho si má cenit? To, že má počítače, tablety a jiné vymoženosti? Vždyť jsme jim to koupili my, rodičové a zcela dobrovolně. To, že to berou jako samozřejmost, jako že i my jsme brali jako samozřejmost dárky od našich rodičů, je zcela evidentní. Bohužel, za nás tablety a chytré telefony nebyly, ale vzpomeňme si: nenosili jsme při každé příležitosti tranzistorová rádia? Takže první otázka vyřešena a berte prosím v paměť procentuální zastoupení škarohlídů u mládeže a i starší generace. Tady nic nezmůžeme.

Nedokáží se slušně chovat a to oblečení, no hrůza. - Co znamená termín slušné chování? Snad že jsou pohyblivější, často předbíhají a podobně. Ale byli jsme jiní? Kdo říká, že ano, tak si říká nepravdu do kapsy. Vzpomeňme si, že čas v mládí utíká rychleji a člověk svoji podstatou jej chce dohonit. Bohužel. Ale to není ani ospravedlnění a ani zatracení. A oblečení? Prosím vás, kdo by se nechtěl v mládí oblékat supermoderně? Hlavně dámy by mohly vyprávět. Navíc jim tu módu někdo vyrábí a nabízí. Jen si zapněte televizor a projděte si reklamy. Vypadá to nyní, že omlouvám mladší generaci a zatracuji starší. Ne, jen srovnávám nás starší v naší mladší době. Je to stále jen otázka postoje a důvěry.

Ve vlaku, v autobuse, v tramvaji neuvolňují místa starším a jsou hluchí. - Tady se mladých zastanu. Jezdím často vlakem, cestuji po Brně v nacpaných tramvajích a mohu odpovědně prohlásit, že více než 90 procent mladých se okamžitě zvedá a nabízí svá místa k sezení. Výjimky jsou ve vlaku, kde jsou rezervovaná místa místenkou. Někdy se celý problém obrací, nastupuje nasupený senior, či seniorka a ještě nemá druhou nohu v tramvaji a již na celou tramvaj vyjadřuje svoji zlovůli, že tam kde by si chtěla sednout, je obsazeno mládeží. Když je jim místo uvolněno, zapomínají na kouzelné slůvko „děkuji“. A že je hluchá? To nese mládí, vždyť chce přece říci světu svoje názory. Bohužel, také mně ta hluchost někdy vadí, ale dá se to vydržet. Ono někdy ve večerních hodinách jsou hluchnější i starší, vracějící se z různých hospodských porad po několi-

kátém pivu. Takže, řečeno sportovní terminologií, zápas končí zaslouženou remízou.

Chtějí vše hned, auto, dovolenou, bydlení. - Nenabízí se jim všude v televizních reklamách půjčky, na dostupné bydlení, na dovolenou, na auto, na vše a „zcela zdarma“ a snad ani nemusí vracet půjčku. Ptejme se, kdo ony reklamy vymýšlí, ptejme se bankéřů, proč nabízí tak „výhodné“ půjčky, vždyť ti bankéři také nemají 15–20 let. A naše generace? Chodil jsem vloni na brigádu do vinohradu na prořezávání. Práce je to od ledna do konce března a řeknu: nelehká. Chodili tam, skoro bych i řekl, stařenky a stařáci, co jim moc do 80-ti nechybělo a většina proto, že vnuk, či vnučka staví a potřebují 200 000–300 000 na stavbu. Takže stařenka či stařeček makají. A že mladí berou? Znáte ono pořekadlo: hloupý, kdo dává, hloupější, kdo nebere.

Snad to byl jen takový návrat do vzpomínek na mládí a naše chování v té době. Jen takové popíchnutí. Máme výhodu, že nás již nikdo za naše případné hříšky v mládí nemůže nikdy soudit. Tedy suma sumárum: zřejmě, co lidstvo existuje, bude tento problém existovat. Zřejmě nebude ani vyřešen, a každý pokus o nějaké vysvětlení bude hned od začátku shozen ze stolu. Tak jsem dopadl i já, když jsem měl posoudit vztah mé generace k dnešní mládeži. Vlastně jsem si ověřil platnost pořekadla: „Ohýbaj ma mamko, keď som Janko, až budem Jano, neohněš ma, mamko.“ A ať chceme nebo ne, za výchovu dětí a za jejich chování můžeme my, rodiče. Nikoliv škola, jak se bohužel mnozí domnívají. A opět zabrousím do matematiky: jak se vyjádřit v procentech pro kterou stranu? Tady by asi pohořel i nejlepší matematik.

Můj vnuk z toho asi nebyl moudrý, stejně jako vy nebo já. Ale aspoň jste v zinním čase trochu namáhali mozkové závity. Optimista se zasměje, pesimista zabručí a škarohlíd? Ani nechtějte vědět. Platí jen jedna zásada: mějte svůj postoj ale i důvěru. Děkuji za trochu pozornosti, těším se na případné i kritické odpovědi.

Pavel Lanča

■ Poděkování brána

Málo kdy se stává, že by občané měli zájem něco darovat obci, spíš to bývá naopak. Proto nás příjemně překvapilo, že nám firma Garážová vrata a vjezdové brány Miroslav Sopoušek, Lipová 363, Popice, zdarma zhotovila novou bránu pro mateřskou školu Šakvice, včetně montáže. Tímto bych chtěla alespoň touto cestou poděkovat panu Sopouškovi a jeho synovi jménem zastupitelstva obce a i jménem všech občanů.

Moc si tohoto daru vážíme a děkujeme.

Šakvický zpravodaj najdete na internetové adrese www.sakvice.cz
Své příspěvky můžete zasílat na adresu: knihovna.sakvice@seznam.cz.
Uzávěrka příštího čísla je 30. září 2023. Těšíme se na vaše příspěvky.

Šakvický zpravodaj 1/2023

vydavatel: obec Šakvice, registrační číslo periodika: MK ČR E 20162
redakční rada: Ivana Martínková (-mar-), Zuzana Francová (-fra-), Šimon Charoušek (-Char-)
grafická úprava a tisk: DD tisk, s.r.o. - Hustopeče

Vyšlo v dubnu 2023 v nákladu 600 výtisků. Neprodejné. Vychází nepravidelně.